

[Edvard Sørensen.]

4,3, Sulsted—Ajstrup med 6,65, og endvidere er der betydelige Strækninger, der formentlig, hvis Hovedvejen optages som Amtsvej, med Tiden vil overgaa til kommunale Biveje.

Nu er det jo ikke saadan, at Amterne og Kommunerne beder om at faa Lov til at overtage disse Veje. For at naa dette skal der mange Forhandlinger til, og der skal ogsaa fra Statens Side ofres en Del til yderligere Grundforbedringer af disse Veje, ikke mindst den tænkte Amtsvej, der selvfølgelig skal være fuldt grundforbedret, før der bliver nogen Mulighed for at faa Amterne til at overtage den. I dette Spørgsmaal er ingen saa interesseret som Staten. Hele Spørgsmaalet om Vildmosens Rentabilitetsforhold i de kommende Tider er i meget høj Grad afhængigt af, hvordan Vejspørgsmaalet løses, ikke mindst, naar man tænker paa den Anmærkning paa Finansloven, der bemyndiger Landbrugministeren til at sælge Arealer af Mosen. For at fremme dette Spørgsmaal har Kommissionen i Sommer forhandlet med Hjørring og Aalborg Amter om Sagen. Fra Hjørring Amtsraad foreligger intet Svar, men man har Grund til at formode, at det vil stille sig paa samme Standpunkt som Aalborg Amtsraad. Optagelsen af Vejstrækningen vedtoges ikke af Aalborg Amtsraad paa det daværende Tidspunkt, men Amtsraadet vilde være villigt til, naar Strækningen i Aalborg Amt er bragt i Stand, at genoptage Spørgsmaalet om Strækningens Optagelse som Amtsvej og forhandle med Hjørring Amtsraad om den Strækning, der ligger i Hjørring Amt.

At der var nogen Mulighed for, at Sagen kunde komme ind i det rette Leje, saa en Løsning var mulig, havde man Grund til at formode, da Sulsted-Ajstrup Kommune havde vedtaget at give deres Vejstrækning, 6,65 km Bivej, fast Kørebane under Forudsætning af, at Halvdelen af Udgifterne kan afholdes af de i Lov Nr. 133 af 15. April 1930 omhandlede Midler, hvorom der var fremsendt Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder. Naar saa Staten samtidig grundforbedrede sit Stykke af Vejen, vilde der være stor Sandsynlighed for at faa Spørgsmaalet løst paa en god Maade. Men her har den højtærede Minister for offentlige Arbejder efter min Formening svigtet Kommissionen i Arbejdet for at faa Vejspørgsmaalet løst og dermed udskudt dette Spørgsmaal i det uviste. Sulsted-Ajstrup Kommunes Ansøgning er ikke bevilget. Jeg vil gerne stille det

Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvad Motiveringen er for, at Ansøgningen ikke blev bevilget, om der er afgjort Sandsynlighed for, at Bevillingen kommer til næste Aar, og om der er nogen Mulighed for, at der af samme Midler kan ydes et Tilskud til Grundforbedring af det Stykke Vej, der er Statens. Hvis der bag Anmærkningen paa Finansloven ligger dette, at den højtærede Landbrugminister mener, at Tiden er inde til at begynde at sælge af Mosens Arealer, da vilde det være af stor Betydning, om Vejspørgsmaalet var løst, hvorfor jeg meget indtrængende vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at tage dette Spørgsmaal under fornyet og velvillig Overvejelse.

Jeg er af den Opfattelse, at det vilde være klogt endnu i nogle Aar at lade være med at sælge Arealerne. Naar man fratager de allerførste udlagte Arealer, har Resten vistnok bedst af at drives under Vildmosekommissionens kyndige Ledelse endnu i nogle Aar, ogsaa ud fra den Betragtning, at Befolkningen sikkert skal være lidt mere fortrolig med Arealerne, inden de kan omsættes til den Pris, de er værd. Saa vidt jeg kan se, er Rentabiliteten ogsaa blevet noget bedre i det sidste Par Aar end tidligere. Naar der i Aar er opnaaet ca. 110 Kr. i Lejeindtægt pr. Hektar, er det en betydelig større Nettoindtægt end i de første Aar, og der er meget, der tyder paa, at jo mere fortrolige Græsserne bliver med Arealerne, des bedre bliver Rentabiliteten.

Naar Udbyttet de første Aar var saa lavt, skyldes det, dels at det var nogle unormale Aar, med Mund- og Klovesyge og lave Priser paa Kød, dels at Arealerne skal benyttes med megen Skaansomhed de første Aar. Hvis man vil forsøge at beregne, hvad de kultiverede Arealer er værd, mener jeg, det er ganske forkert at ville fastsætte deres Værdi i Henhold til den Græsleje, man har faaet ind i de første Brugsaar. Vil man drage fornuftige Slutninger om Arealernes Brugsværdi, maa man have fat i Driftsudgifterne og Produktionen. Driftsudgifterne, det vil sige Udgifter til Gødning, Tromling, Hegn, Veje, Grøfter, Pasning og Vanding af Kreaturerne, kan ansættes til 80 Kr. pr. Hektar, men saa er man ogsaa sikker paa at have sat det tilstrækkelig højt. Produktionen kan, naar det drejer sig om Kød, sættes til 280 kg Levendevægt pr. Hektar pr. Aar. Dette Tal, 280 kg Levendevægt, er ansat efter fleraarige Forsøg med Tilvæksten fra Højmoserne ved Herning og Tylstrup samt paa Store Vildmose. Nu er det selvfølgelig en Skønssag, hvilken Værdi man vil ansætte